

[Anden næstformand]

Forslag til folketingsbeslutning om en fælles offentlig inkassovirksomhed.

(Beslutningsforslag nr. B 72).

Forslag til folketingsbeslutning om en lov om inddrivelse af offentlige tilgodehavender.

(Beslutningsforslag nr. B 73).

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Pia Gjellerup (S):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en lov om inddrivelse af offentlige tilgodehavender.

(Beslutningsforslag nr. B 73).

Forslag til folketingsbeslutning om erhvervsbegrensninger som følge af restance til det offentlige.

(Beslutningsforslag nr. B 71).

Forslag til folketingsbeslutning om en fælles offentlig inkassovirksomhed.

(Beslutningsforslag nr. B 72).

Der skyldes mellem 30 og 35 mia. kr. til det offentlige. Beløbet er vokset fra ca. 15 mia. kr. i 1986, mens antallet af fordringer er steget fra 845.000 til 1.250.000 i samme tidsrum.

Staten har ca. 70 pct. af beløbet til gode og står for inddrivelsen af de 40 pct., mens kommunerne har ca. 30 pct. til gode og inddriver de 60 pct.

Der er over 100 restancearter, som inddrives af omkring 50 forskellige myndigheder efter 30-40 forskellige regelsæt.

Denne udvikling kræver et politisk initiativ. Socialdemokratiets målsætninger er:

- I Øget inddrivelseseffekt.
- II Fjernelse af dobbeltadministration.
- III Enklere forhold for skyldnere.
- IV Ensartede regler for gebyrer, renteberegning, afdragsordninger, afskrivning, genoptagelse, modregning, udlæg m.v.
- V Øget retssikkerhed i samfundet gennem ligebehandling og effektivitet.

Socialdemokratiets væsentligste forslag omfatter:

- a. Samling af al inddrivelse.
- b. Ensartede regler for behandling af samtlige tilgodehavender.
- c. Stramning af kreditregler.

d. Mulighed for inddragelse af autorisationer og bevillinger m.v.

e. Register over offentlige skyldnere med en gæld på mere end 30.000 kr., der ikke er under aftalt afvikling.

De mange og små

I takt med, at stadig flere danskere oplever store økonomiske problemer i deres hverdag, bl.a. som følge af den stigende arbejdsløshed, er det afgørende at indrette reglerne for inddrivelse af offentlige tilgodehavender på en hensigtsmæssig måde.

Det er urimeligt, at mennesker, hvis almindelige økonomi bryder sammen, skal redegøre for deres økonomiske forhold og indgå afdragsordninger med en række forskellige myndigheder på én gang. Med samlingen af al offentlig inddrivelse vil mennesker med økonomiske problemer kunne få en enklere og mere korrekt behandling med bedre rådgivning og dermed bedre overblik over situationen.

Det vil være langt lettere at få gennemført en vurdering af den enkeltes økonomiske situation, således at der kan tages de nødvendige sociale hensyn. Dette kan være vanskeligt i dag, hvor mange kommer til at opleve urimelige situationer, de ikke kan forstå. Det er desværre ikke helt usædvanligt, at mennesker fuldstændigt opgiver deres hidtidige tilværelse grundet på akutte økonomiske problemer, som de ikke kan se nogen vej ud af. Resultatet bliver store menneskelige omkostninger og store udgifter for det offentlige.

Der kan efter forslagernes gennemførelse ske en meget bedre tilrettelæggelse af behandlingen af de opståede tilgodehavender i sådanne situationer, således at der på én gang sker en stabilisering af den økonomiske situation og en afvikling af gælden til det offentlige.

De få og store

De mange forskellige inddrivelsesmyndigheder og de mange forskellige regler giver omvendt en række store skyldnere mulighed for at spekulere i oparbejdelse af restancer til det offentlige. Således er der omkring 20.000 selvstændige erhvervsdrivende, der skylder gennemsnitligt mere end 500.000 kr. hver alene i skat. Det er langt mere end halvdelen af det samlede tilgodehavende på skatteområdet.

Det er helt uacceptabelt.

[Pia Gjellerup]

En fælles inddrivelsesmyndighed vil kunne administrere skærpede inddrivelsesmidler og gøre det hurtigere og mere effektivt end i dag, hvor mange myndigheder skal reservere ressourcer for at tage fat i de samme vanskelige skyldnere.

Pantefogderne har længe råbt vagt i gevær og meddelt, at det ikke er mangelen på betalings-evne, der i mange tilfælde afholder de store skyldnere fra at afgøre deres mellemværende med det offentlige. Mange har i den forbindelse stillet vidtløftige forslag om inkassobiler, restancelister i udhængsskabe og inddragelse af stemmeret. Forslagene er aldeles uacceptable, men vidner om en desperation i forhold til problemerne.

Problemerne skal løses med velovervejede initiativer, som hermed forelægges for Folketinget.

Idet jeg i øvrigt henviser til beslutningsforslagene og bemærkningerne dertil, skal jeg anbefale forslagene til Tingets velvillige og hurtige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 4 C:

Forslag til lov om ændring af lov om beskattningen af pensionsordninger m.v. (Ophævelse af pensionsordninger i utide).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 27/12 90. Første behandling 17/1 91. Betænkning 22/2 91. Anden behandling 5/3 91. Tillægsbetænkning 19/4 91).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Ole Donner (FP):

Jeg kan kort meddele, at Fremskridtspartiet stemmer imod ændringsforslagene.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Stavad (S):

Det er jo ikke så helt sjældent, at vi har haft – normalt velbegrunderet, mener vi – kritiske bemærkninger til skatteministeren. Derfor synes jeg også, at det skal siges, når vi i fællesskab har løst et problem på en god måde, og jeg vil benytte lejligheden ved dette lovforslag til at takke skatteministeren for en god og saglig behandling, hvor vi har løst problemerne på en god måde i fællesskab og også i fællesskab med de mange interessenter, der er i denne sag. Det skal heller ikke være sådan, at det ikke bliver nævnt, når noget er godt og fornuftigt.

Derfor en tak fra os til skatteministeren for en god måde at løse dette problem på.

Ole Donner (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke tilslutte sig det, hr. Stavad sagde. Vi kan selvfølgelig glæde os over, at der har været et godt samarbejde mellem regeringen og Socialdemokratiet, men for os som oppositionsparti er den måde, det er foregået på, uacceptable.

I 5-6 uger har der været tomgang i Skatteudvalget omkring dette lovforslag, vi har stort set ikke hørt noget til det, og så pludselig i onsdags, umiddelbart før vi skulle til forhandling, kom der 6-7 bilag, og der var bebudet ændringsforslag, som ikke nåede frem, så vi måtte holde et ekstramøde dagen efter. Vi synes, det er helt uacceptabelt, at man behandler Folketingets partier på den måde, at man sidder bag lukkede døre og aftaler hele lovforslaget. Det kan vi selvfølgelig ikke gøre noget ved, men vi synes, det er uacceptabelt, at man som oppositionsparti overhovedet ikke får adgang til bilagene, før det stort set er for sent.

I øvrigt stemmer vi imod dette lovforslag, og det gør vi, fordi det er helt givet, at det giver en konkurrenceforvridning mellem pensionskasser og livsforsikringsselskaber. Vi er også helt overbeviste om, at der bliver problemer, når